

Advies van het Comité van de Regio's — Europese interne markt voor elektronische communicatie

(2014/C 126/13)

I. BELEIDSAANBEVELINGEN**HET COMITÉ VAN DE REGIO'S**

1. juicht de algemene doelstelling van het voorstel toe om stappen te nemen in de richting van een eengemaakte markt voor elektronische communicatie waarop burgers en ondernemingen, zonder beperkingen vanwege grensoverschrijding of ongerechtvaardigde extra kosten, overal in de Unie toegang kunnen krijgen tot elektronische communicatiediensten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken en -diensten overal in de EU hun werkzaamheden kunnen uitvoeren, ongeacht hun eigen locatie of die van hun klanten.
2. Het herhaalt zijn verbintenis m.b.t. de in de Europa 2020-strategie en de Digitale agenda voor Europa vastgelegde doelstelling om een groeiende, succesvolle en dynamische eengemaakte digitale markt te verwezenlijken die alle economische sectoren tot profijt strekt.
3. Zowel voor het bedrijfsleven als voor de consument zijn aansluiting op elektronische communicatienetwerken en een sterkere marktintegratie van belang. Een eengemaakte digitale markt biedt enorme kansen voor de Europese samenleving in haar geheel.
4. Het Comité wenst niettemin te benadrukken dat bij een aanpassing van het huidige Europese regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken de feitelijke en juridische omstandigheden in de lidstaten en regio's voldoende in acht moeten worden genomen.
5. Vanwege de bestaande digitale kloof in de EU, de gebrekkige ICT-infrastructuur, de uiteenlopende uitgangspunten en de grote inkomens- en vermogensverschillen in en tussen lidstaten kan slechts geleidelijk en in verschillende snelheden een digitale samenleving worden opgebouwd en convergentie worden bereikt.
6. Enkele lidstaten hebben overigens zelf al regels voor breedbandvoorziening ingevoerd om de verschillen tussen stad en platteland te verkleinen. Bij regelgeving voor de hele EU moet rekening worden gehouden met de uiteenlopende uitgangssituatie in de lidstaten.
7. Het Comité wijst nogmaals erop dat de lokale en regionale overheden in dit verband een centrale rol spelen en een belangrijke verantwoordelijkheid dragen, omdat zij ertoe kunnen bijdragen dat breedband in regio's waar het marktmechanisme niet goed werkt, voor iedereen tegen een billijke prijs beschikbaar is, omdat zij proefprojecten kunnen leiden om de elektronische toegankelijkheidskloof te dichten en omdat zij nieuwe benaderingen kunnen ontwikkelen waarbij elektronische overheidsdiensten worden afgestemd op de behoeften van de burgers.
8. In plattelandsgebieden moeten ze in de financiering van de digitale infrastructuur participeren, omdat particuliere ondernemingen daar geen rendement in zien. Om alle burgers en alle gebieden gelijke toegang tot de nieuwe technologieën te garanderen pleit het Comité ervoor dat de Commissie de financieringsinspanningen van de lokale en regionale overheden ondersteunt door enerzijds ermee in te stemmen dat de Europese structuurfondsen kunnen worden gebruikt voor financiering van digitale infrastructuur in alle Europese regio's en anderzijds te erkennen dat het bij projecten inzake digitale uitrusting van dunbevolkte plattelandsgebieden gaat om een dienst van algemeen economisch belang.
9. Het wil in deze samenhang een kritische kanttekening plaatsen bij de middelen die in het kader van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen voor 2014-2020 worden uitgetrokken voor de uitrol van breedband.
10. Een snelle uitrol van glasvezelnetwerken op de laatste kilometers is onontbeerlijk om de last van de data-overdracht ook in de mobiele telefonie via daarvoor bestemde routers naar het vaste net te kunnen geleiden.
11. Een EU-regeling mag geen concurrentienadelen opleveren voor lidstaten met een relatief kleine bevolking en een relatief klein grondoppervlak.
12. Het Comité wijst nogmaals nadrukkelijk erop dat informatie- en communicatietechnologie (ICT), die de basis vormt van een voor iedereen toegankelijke informatiemaatschappij, moet beantwoorden aan de behoeften van alle burgers, met inbegrip van degenen die met sociale uitsluiting worden bedreigd.

13. Het Comité benadrukt dat de vigerende EU- en nationale wet- en regelgeving, met name Richtlijn 95/46/EG en 2002/58/EG en Verordening 45/2001, van toepassing dient te zijn op de verwerking van persoonlijke gegevens, zoals bedoeld in onderhavige verordening.

14. Het betreurt dat er geen openbare raadpleging over het verordeningssvoorstel is gehouden en dat de belanghebbende partijen niet zijn gehoord aangaande de voorgenoemde veranderingen in wet- en regelgeving.

15. Het gaat om veelomvattende voorstellen die naar zijn mening eerst grondig dienen te worden bekeken. Het Comité acht het tijdschema van de Commissie, die de verordening al per 1 juli 2014 in zou willen laten gaan, om deze reden bijzonder ambitieus.

Europese machtiging

16. Het Comité juicht in beginsel de door de invoering van een Europese machtiging nagestreefde vereenvoudiging toe, die een einde moet maken aan de fragmentatie van de nationale machtigingstelsels en meer samenhang moet brengen in de regelgeving, zodat ondernemingen beter weten waar ze aan toe zijn.

17. Wel moet absoluut ervoor gezorgd worden dat een Europese machtiging de rechtsonzekerheid en de onvoorspelbaarheid van regelgevende maatregelen niet vergroot.

18. De voorgestelde wijziging van Richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten betekent dat de bevoegdheden voor een groot deel bij de Europese Unie komen te liggen ten koste van de nationale regelgevende instanties. Met name het recht van de Commissie om intrekking van voorstellen voor maatregelen te vragen van de nationale regelgevende instanties beperkt de reguleringsmogelijkheden van deze instanties aanzienlijk.

19. Belangrijk is ook om ervoor te zorgen dat het feit dat alleen de nationale regelgevende instantie van de lidstaat van herkomst de rechten van een Europese aanbieder van elektronische communicatie kan opschorten of intrekken (art. 6, lid 1) niet leidt tot een neerwaartse regelgevingsconcurrentie („race to the bottom”) en forumshopping.

Gebruik van het radiospectrum op een gedeelde basis

20. Radiofrequenties zijn een schaars openbaar goed.

21. De Commissie wijst er terecht op dat een efficiënt spectrumbeheer belangrijk is om de toegang tot het spectrum voor exploitanten te vergemakkelijken en innovatie en culturele diversiteit te bevorderen.

22. Met het voorstel om de Commissie de bevoegdheid te verlenen bindende tijdschema's voor het spectrumbeheer op te stellen en nationale regelgevende instanties te vragen voorstellen voor maatregelen in te trekken komen de bevoegdheden voor het spectrumbeheer in hoge mate bij de Europese Unie te liggen.

23. Eerder al, nl. in samenhang met het telecom-hervormingspakket uit 2008, gaf het Comité aan zijn bedenkingen te hebben bij het idee om in het kader van het spectrumbeheer meer bevoegdheden over te hevelen naar het EU-niveau. Deze bedenkingen worden niet weggenomen door het verordeningssvoorstel dat nu op tafel ligt.

24. De maatregelen in het kader van het programma voor het radiospectrumbeleid (RSPP), waaronder de inventaris van het spectrum tot 2015, zijn bijv. nog niet afgesloten en moeten eerst nog worden geëvalueerd.

25. De lidstaten moeten bovendien voldoen aan juridische en technische normen die pas op middellange en lange termijn kunnen worden afgebouwd en niet verenigbaar zijn met een Europese regeling voor het spectrumgebruik.

26. Ook moet bij een nieuwe verdeling van de frequenties en een nieuwe procedure voor radiospectrumtoewijzing op EU-niveau rekening worden gehouden met vigerende licentieovereenkomsten die een looptijd tot 20 jaar kunnen hebben.

27. Aangezien in sommige lidstaten de toewijzing van frequenties van het zgn. digitale dividend al gepland is en naar verwachting eind 2014/begin 2015 zal plaatsvinden, vindt het Comité dat de situatie dringend opgehelderd moet worden met de bevoegde instanties in de lidstaten voordat de zaken bij verordening gereguleerd worden.

28. De lidstaten en regio's dienen over een toereikende frequentiereserve te beschikken voor innovatieve toepassingen.

29. De technologische en juridische mogelijkheden voor gebruik van het radiospectrum op gedeelde basis en innovatieve technologieën als cognitieve radio, ultrabreedband en wit spectrum dienen ten volle te worden benut met het oog op een efficiënter spectrumgebruik.

30. Het Comité vreest dat de frequentietoewijzing als gevolg van de voorgestelde wijziging van het regelgevingskader de komende 12 tot 18 maanden vertraging zal oplopen.
31. Het keurt de door de Commissie voorgestelde harmonisatiemaatregelen voor het spectrumbeheer derhalve af en wijst erop dat de lidstaten ook met behoud van hun bevoegdheid op dit gebied een samenhangend spectrumbeheer kunnen waarborgen middels internationale overeenkomsten.
32. Alvorens een Europese regeling voor het radiospectrum in te stellen zou het een goed idee zijn een inventarisatie te maken van de stand van zaken in de EU m.b.t. de plannen en termijnen voor frequentietoewijzing. Aan de hand van deze informatie kan dan een concept worden ontwikkeld voor een uniforme procedure voor frequentietoewijzing op lange termijn.
33. Het Comité raadt aan allereerst een centraal onderdeel van het radiospectrumbeleid te kiezen dat van strategisch belang is voor een Europees beleid voor netwerkinfrastructuur en stelt voor zich te richten op mobiele frequentienetwerken, bijbehorende mogelijkheden voor nettoegang zoals WLAN en een Europees LTE-netwerk.
34. Door zich te beperken tot het mobiele spectrum wordt meteen ook het subsidiariteitsbeginsel in acht genomen. De frequenties worden immers alleen maar op EU-niveau verdeeld als verwacht wordt dat dit ook echt efficiëntiewinst oplevert.
35. Het Comité juicht ten eerste het voorstel toe om het ter beschikking stellen van wireless LAN-verbindingen in de openbare ruimte te vergemakkelijken, omdat dit de verbreiding van openbaar toegankelijke internetverbindingen bevordert.
36. De algemene machtiging voor het ter beschikking stellen en de exploitatie van — volgens de definitie van de Commissie — niet storende draadloze toegangspunten met een klein bereik gaat ten koste van de reguleringsmogelijkheden van de lokale en regionale overheden.

Netneutraliteit en rechten van de eindgebruiker

37. Het streven van de Commissie om via de harmonisatie van de rechten van de eindgebruiker van elektronische communicatiediensten ervoor te zorgen dat burgers en aanbieders in de hele EU vergelijkbare rechten en plichten hebben en de mogelijkheid hebben om, onder gelijke voorwaarden, diensten over de grens te verkrijgen en aan te bieden, is lovenswaardig.
38. Het Comité onderschrijft de doelstelling om op niet-discriminerende basis de toegang tot dergelijke elektronische communicatienetwerken en openbare elektronische-communicatiediensten, die door een onderneming in een andere lidstaat worden aangeboden, te waarborgen voor de eindgebruiker.
39. Het steunt de inspanningen van de Commissie om de consumentenbescherming te verbeteren en de gebruikersrechten in de sector van de elektronische communicatie te versterken door de consument meer informatie te verstrekken over prijzen en leveringsvoorwaarden.
40. Het netneutraliteitsbeginsel is een belangrijke voorwaarde om een innovatiegericht internetecosysteem tot stand te brengen en ten behoeve van de Europese burgers en ondernemers een gelijk speelveld te waarborgen.
41. Het deelt de opvatting van het Europees Parlement dat oplossingen voor netneutraliteit alleen effectief kunnen zijn wanneer sprake is van een consistente Europese benadering en juicht daarom in beginsel het initiatief van de Commissie toe om hiervoor een regeling voor te stellen.
42. Het onderstreept dat het open karakter van het internet een essentiële aanjager is geweest voor concurrentievermogen, economische groei en innovatie, die heeft geleid tot spectaculaire ontwikkelingen op het vlak van online toepassingen, inhoud en diensten, en dus ook van de groei in het aanbod van en de vraag naar inhoud en diensten. Tevens heeft het gefungeerd als een cruciale versneller in het vrije verkeer van kennis, ideeën en informatie, ook in landen waar de toegang tot onafhankelijke media beperkt is.
43. Het Comité deelt het standpunt van het Europees Parlement dat er ernstige problemen kunnen optreden wanneer afbreuk wordt gedaan aan het netneutraliteits- en „best effort”-beginsel, aangezien dit kan leiden tot concurrentiebelemmerend gedrag, innovatieobstakels, beperking van de vrijheid van meningsuiting en van pluralisme in de media, verzwakking van het consumentenbewustzijn en inbreuken op de privacy, die nadelig zullen uitvallen voor zowel bedrijven en consumenten als voor de democratische samenleving in haar geheel.
44. Zijns inziens waarborgt artikel 23 van het Commissievoorstel de netneutraliteit in deze zin niet en is een grondige herwerking van dit artikel aan te bevelen.

45. Het Comité waarschuwt nadrukkelijk dat overeenkomsten tussen aanbieders van internettoegang en aanbieders van internetinhoud (content) over het aanbieden van speciale diensten van hoge kwaliteit de netneutraliteit in het gedrang kunnen brengen.

46. Het vreest dat de toepassing van art.23, lid 2, zal leiden tot een privilegiëring van financieel sterke ondernemingen c. q. een benadeling van kleinere aanbieders van internetinhoud en eindgebruikers en waarschuwt dat de onbelemmerde toegang als constituerend beginsel van de internetarchitectuur niet mag worden ondermijnd, het innovatievermogen van het internet niet mag worden beperkt en de culturele verscheidenheid op het net niet mag worden aangetast.

47. Het steunt de eis om erop toe te zien dat aanbieders van internetdiensten de mogelijkheid voor personen om een dienst te gebruiken teneinde inhoud, toepassingen of diensten van hun keuze, ongeacht bron of doel, te gebruiken, te verzenden, te plaatsen, te ontvangen of aan te bieden, niet blokkeren, belemmeren of reduceren, en die personen niet discrimineren.

48. Het juicht derhalve uitdrukkelijk het verbod toe om specifieke inhoud, toepassingen, diensten of specifieke klassen daarvan te blokkeren, vertragen, degraderen of discrimineren (art. 23, lid 5), maar wijst erop dat de voorgestelde maatregelen vaag en juridisch onduidelijk zijn, waardoor dit principe een dode letter dreigt te blijven.

49. Het vreest dat een juridisch onduidelijke definitie van „redelijke verkeersbeheermaatregelen” afbreuk doet aan de opzet om het blokkeren van internetsites te voorkomen en dat de onbeperkte uitbreiding van de maatregelen tot de uitvoering van „wettelijke bepalingen” (art. 23, lid 5, onder a)) niet verenigbaar is met het proportionaliteitsbeginsel en de vereisten i.v.m. gegevensbescherming.

50. Gezien de al bestaande regels acht het Comité het wenselijk dat nog eens kritisch wordt bekeken of zulke verkeersbeheermaatregelen nodig zijn.

51. Het steunt het voornemen van de Commissie om door gepaste maatregelen de consumentenbescherming te verbeteren, de markt voor elektronische communicatiediensten transparanter te maken en te bevorderen dat marktdeelnemers bindende en begrijpelijke informatie krijgen.

52. Het Comité wijst erop dat in de nationale wet- en regelgeving die het Europees regelgevingskader in de praktijk vormgeven vaak rekening wordt gehouden met relevante nationale bijzonderheden en dringt daarom aan op een uitgebreide raadpleging van de nationale regelgevende instanties en consumentenorganisaties.

53. De voorgestelde harmonisatie van de rechten van de eindgebruiker mag niet tot een lager niveau van consumentenbescherming leiden in de lidstaten. De Commissie zou daarom moeten bekijken of niet kan worden volstaan met een minimale harmonisatie om de rechten van de eindgebruiker te versterken.

Roaming

54. Het Comité juicht uitdrukkelijk de verlaging van de maximale retailtarieven voor gereguleerde roamingdiensten en het kosteloos maken van passieve roamingdiensten toe en steunt het voornemen van de Commissie om definitief een einde te maken aan ongerechtvaardigde toeslagen en tot uniforme consumentenprijzen te komen voor binnenlandse en internationale communicatie- en roamingdiensten in de Unie.

55. Het steunt de opzet van de Commissie om door bilaterale of multilaterale roamingovereenkomsten ervoor te zorgen dat de binnenlandse prijzen ook van toepassing zijn op gereguleerde retailroamingdiensten.

56. Het hecht er evenwel belang aan dat de mogelijkheid van de eindgebruiker om af te zien van de toepassing van het binnenlandse tarief ten gunste van andere voordelen niet ertoe leidt dat de mogelijkheid om gereguleerde retailroamingdiensten tegen de binnenlandse tarieven aan te bieden systematisch wordt omzeild.

57. De vast te stellen algemene richtsnoeren voor de toepassing van „redelijkgebruikcriteria” dienen te waarborgen dat de eindgebruiker in andere lidstaten zijn binnenlandse consumptiepatroon kan voortzetten.

58. Het Comité waarschuwt voor eventuele (compenserende) verhogingen van de prijs voor binnenlandse communicatie en verzoekt de Commissie om hiermee rekening te houden, met name bij de evaluatie van Verordening (EU) nr. 531/2012.

59. Onderzocht moet ook worden of de bilaterale of multilaterale roamingovereenkomsten de mededinging niet beperken of de concurrentiepositie van marktdeelnemers die al een groot marktaandeel hebben niet versterken.

Subsidiariteit en evenredigheid

60. De voorgestelde verordening omvat tal van maatregelen die grondig getoetst moeten worden op hun verenigbaarheid met het subsidiariteitsbeginsel, zoals de overdracht van bevoegdheden voor de regulering van het radiospectrum en de procedures voor frequentietoewijzing, de toekenning van vetorechten aan de Commissie bij maatregelen voor Europese aanbieders van elektronische communicatiediensten en het voorschrijven van een gestandaardiseerd product voor virtuele nettoegang met als mogelijk gevolg dat de verplichting tot een fysieke ontbundelde toegang tot het aansluitnet wordt afgeschaft.

61. Bij de keuze van het rechtsinstrument, i.c. een verordening, en de bevoegdheid die de Commissie in artikel 12 wordt toegekend om uitvoeringshandelingen vast te stellen waarmee de beschikbaarheid van spectrum, de tijdschema's voor de toewijzing en de duur van gebruiksrechten voor spectrum worden geharmoniseerd (Hoofdstuk III — *Afdeling 1 — Coördinatie van het gebruik van het radiospectrum binnen de eengemaakte markt* van de voorgestelde verordening) is de vraag in hoeverre dit verenigbaar is met het evenredigheidsbeginsel.

62. Voor verscheidene zaken in het verordeningvoorstel geldt bovendien dat eerst grondig moet worden bekeken in hoeverre het geschikte, noodzakelijke of gepaste instrumenten zijn voor de totstandbrenging van een digitale eengemaakte markt.

63. Het Comité komt op grond van de bovengenoemde bedenkingen dan ook tot de slotsom dat het Commissievoorstel nog niet ter goedkeuring kan worden voorgelegd, omdat grote delen ervan onvoldoende zijn uitgewerkt.

64. Het stelt voor dat de regels voor de afschaffing van roamingkosten volgens het geplande tijdschema worden ingevoerd en dat de overige maatregelen na raadpleging van de belangrijkste actoren en met inachtneming van de bedenkingen die daarbij naar voren komen worden herzien en herwerkt.

II. AANBEVELINGEN VOOR WIJZIGINGSVOORSTELLEN**Wijzigingsvoorstel 1**

Artikel 2, lid 15

Motivering

Deze definitie is niet meer nodig, omdat het Comité voorstelt de desbetreffende regeling in artikel 23, lid 2 te schrappen.

Wijzigingsvoorstel 2

Artikel 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
<i>Artikel 14 — Toegang tot lokale radionetwerken</i> 1. De nationale bevoegde autoriteiten maken het mogelijk dat het publiek via lokale radionetwerken toegang krijgt tot het netwerk van een aanbieder van elektronische communicatie en maken ook het gebruik van het geharmoniseerde radiospectrum voor dergelijke toegang mogelijk, hetgeen uitsluitend aan een algemene machtiging kan worden onderworpen. 2. De nationale bevoegde autoriteiten belemmeren de aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek niet toegang tot hun netwerken te verlenen via lokale radionetwerken die zich mogelijk op terreinen of in gebouwen van een eindgebruiker bevinden, mits de algemene machtigingsvoorwaarden worden nageleefd en de eindgebruiker hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven.	<i>Artikel 14 — Toegang tot lokale radionetwerken</i> 1. De nationale bevoegde autoriteiten maken het mogelijk dat het publiek via lokale radionetwerken toegang krijgt tot het netwerk van een aanbieder van elektronische communicatie en maken ook het gebruik van het geharmoniseerde radiospectrum voor dergelijke toegang mogelijk, hetgeen uitsluitend aan een algemene machtiging kan worden onderworpen. 2. De nationale bevoegde autoriteiten belemmeren de aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek niet toegang tot hun netwerken te verlenen via lokale radionetwerken die zich mogelijk op terreinen of in gebouwen van een eindgebruiker bevinden, mits de algemene machtigingsvoorwaarden worden nageleefd en de eindgebruiker hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven.

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
3. Aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek mogen de volgende rechten niet eenzijdig beperken: a) het recht van de eindgebruikers om toe te treden tot de lokale radionetwerken van hun keuze, aangeboden door derden; b) het recht van de eindgebruikers om wederzijds of meer in het algemeen andere eindgebruikers toegang te verlenen tot de netwerken van dergelijke aanbieders via lokale radionetwerken, onder meer op basis van initiatieven van derde partijen die de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samenbrengen en openbaar toegankelijk maken. 4. De nationale bevoegde autoriteiten mogen het recht van de eindgebruikers om wederzijds of meer in het algemeen andere eindgebruikers toegang te verlenen tot de netwerken van dergelijke aanbieders via lokale radionetwerken, onder meer op basis van initiatieven van derde partijen die de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samenbrengen en openbaar toegankelijk maken, niet beperken. 5. De nationale bevoegde autoriteiten mogen het verlenen van publieke toegang tot lokale radionetwerken niet beperken: (a) door overheidsinstanties op of in de onmiddellijke nabijheid van terreinen of gebouwen waar die overheidsinstanties gevestigd zijn, wanneer dit ondergeschikt is aan de openbare diensten die daar worden aangeboden; (b) door initiatieven van niet-gouvernementele organisaties of overheden om de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samen te brengen en onderling of meer algemeen toegankelijk te maken, met inbegrip van, indien van toepassing, de lokale radionetwerken waartoe publieke toegang wordt verleend zoals bedoeld onder a). 6. Een onderneming, overheidsinstantie of andere eindgebruiker wordt niet geacht een aanbieder van elektronische communicatie voor het publiek te zijn louter op grond van het feit dat publieke toegang tot lokale radionetwerken wordt verleend, wanneer dat niet commercieel van aard is of ondergeschikt is aan een andere commerciële activiteit of openbare dienst die niet afhankelijk is van de overdracht van signalen via dergelijke netwerken.	3. Aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek mogen de volgende rechten niet eenzijdig beperken: a) het recht van de eindgebruikers om toe te treden tot de lokale radionetwerken van hun keuze, aangeboden door derden; b) het recht van de eindgebruikers om wederzijds of meer in het algemeen andere eindgebruikers toegang te verlenen tot de netwerken van dergelijke aanbieders via lokale radionetwerken, onder meer op basis van initiatieven van derde partijen die de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samenbrengen en openbaar toegankelijk maken 4. De nationale bevoegde autoriteiten mogen het recht van de eindgebruikers om wederzijds of meer in het algemeen andere eindgebruikers toegang te verlenen tot de netwerken van dergelijke aanbieders via lokale radionetwerken, onder meer op basis van initiatieven van derde partijen die de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samenbrengen en openbaar toegankelijk maken, niet beperken. 5. De nationale bevoegde autoriteiten mogen het verlenen van publieke toegang tot lokale radionetwerken niet beperken: (a) door overheidsinstanties op of in de onmiddellijke nabijheid van terreinen of gebouwen waar die overheidsinstanties gevestigd zijn, wanneer dit ondergeschikt is aan de openbare diensten die daar worden aangeboden; (b) door initiatieven van niet-gouvernementele organisaties of overheden om de lokale radionetwerken van verschillende eindgebruikers samen te brengen en onderling of meer algemeen toegankelijk te maken, met inbegrip van, indien van toepassing, de lokale radionetwerken waartoe publieke toegang wordt verleend zoals bedoeld onder a). 6. Een onderneming, overheidsinstantie of andere eindgebruiker wordt niet geacht een aanbieder van elektronische communicatie voor het publiek te zijn louter op grond van het feit dat publieke toegang tot lokale radionetwerken wordt verleend, wanneer dat niet commercieel van aard is of ondergeschikt is aan een andere commerciële activiteit of openbare dienst die niet afhankelijk is van de overdracht van signalen via dergelijke netwerken.

Motivering

In veel lidstaten regelen de lokale en regionale overheden de toegang tot de lokale radionetwerken en niet de nationale overheid.

Wijzigingsvoorstel 3

Artikel 23

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
Artikel 23 — Vrij aanbieden en gebruiken van open internettoegang en redelijk verkeersbeheer	Artikel 23 — Vrij aanbieden en gebruiken van open internettoegang en redelijk verkeersbeheer
1. Eindgebruikers zijn vrij om toegang te krijgen tot informatie en inhoud en deze te delen, toepassingen uit te voeren en de diensten van hun keuze via hun dienst voor internettoegang te gebruiken.	1. Eindgebruikers zijn vrij om toegang te krijgen tot informatie en inhoud en deze te delen, toepassingen uit te voeren en de diensten van hun keuze via hun dienst voor internettoegang te gebruiken.
Eindgebruikers zijn vrij om met aanbieders van internettoegangsdiens­ten overeenkomsten te sluiten over datavolumes en snelheden, en overeenkomstig dergelijke overeenkomsten over datavolumes, gebruik te maken van aanbiedingen van aanbieders van internetinhoud, toepassingen en diensten.	Eindgebruikers zijn vrij om met aanbieders van internettoegangsdiens­ten overeenkomsten te sluiten over datavolumes en snelheden, en overeenkomstig dergelijke overeenkomsten over datavolumes, gebruik te maken van aanbiedingen van aanbieders van internetinhoud, toepassingen en diensten.
2. Eindgebruikers zijn ook vrij om met aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek of met aanbieders van inhoud, toepassingen en diensten, overeenkomsten te sluiten voor het leveren van gespecialiseerde diensten met een verbeterde kwaliteit.	2. Eindgebruikers zijn ook vrij om met aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek of met aanbieders van inhoud, toepassingen en diensten, overeenkomsten te sluiten voor het leveren van gespecialiseerde diensten met een verbeterde kwaliteit.
Om eindgebruikers gespecialiseerde diensten te kunnen aanbieden, kunnen aanbieders van inhoud, toepassingen en diensten en aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek, met elkaar overeenkomsten sluiten over de levering van de gerelateerde datavolumes of verkeer als speciale diensten van een bepaalde kwaliteit of met een toepassings­specifieke capaciteit. Het verlenen van gespecialiseerde diensten mag de kwaliteit van de diensten inzake internettoegang niet herhaaldelijk of voortdurend verzwakken	Om eindgebruikers gespecialiseerde diensten te kunnen aanbieden, kunnen aanbieders van inhoud, toepassingen en diensten en aanbieders van elektronische communicatie aan het publiek, met elkaar overeenkomsten sluiten over de levering van de gerelateerde datavolumes of verkeer als speciale diensten van een bepaalde kwaliteit of met een toepassings­specifieke capaciteit. Het verlenen van gespecialiseerde diensten mag de kwaliteit van de diensten inzake internettoegang niet herhaaldelijk of voortdurend verzwakken.
3. Dit artikel doet geen afbreuk aan de Unie- of nationale wetgeving met betrekking tot de rechtmatigheid van de verspreide informatie, inhoud, toepassingen of diensten.	3.2. Dit artikel doet geen afbreuk aan de Unie- of nationale wetgeving met betrekking tot de rechtmatigheid van de verspreide informatie, inhoud, toepassingen of diensten.
4. Het uitoefenen van de vrijheden zoals beschreven in de leden 1 en 2 wordt vergemakkelijkt door het verstrekken van volledige informatie overeenkomstig artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 2, en artikel 27, leden 1 en 2.	4.3. Het uitoefenen van de vrijheden zoals beschreven in de leden <u>lid</u> 1 en 2 wordt vergemakkelijkt door het verstrekken van volledige informatie overeenkomstig artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 2, en artikel 27, leden 1 en 2.

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
5. Binnen de grenzen van contractueel overeengekomen datavolumes en snelheden mogen aanbieders van internettoegangsdiensten de vrijheden zoals beschreven in lid 1 niet belemmeren door specifieke inhoud, toepassingen, diensten of specifieke klassen daarvan te blokkeren, vertragen, degraderen of discrimineren, behalve in gevallen waarin het noodzakelijk is om redelijke verkeersbeheermaatregelen te nemen. Redelijke verkeersbeheermaatregelen moeten transparant, niet-discriminerend, evenredig en noodzakelijk zijn om: a) de uitvoering van een wettelijke bepaling of een rechterlijke uitspraak te implementeren of ernstige misdrijven te voorkomen of te verhinderen; b) de integriteit en de veiligheid van het netwerk, de diensten die via dit netwerk worden aangeboden en de terminals van de eindgebruikers te beschermen; c) de overdracht van ongevraagde communicatie aan eindgebruikers te voorkomen, die vooraf toestemming hebben gegeven voor dergelijke beperkende maatregelen; d) de effecten van de tijdelijke of uitzonderlijke overbelasting van het netwerk te minimaliseren, mits gelijkwaardige soorten verkeer gelijk worden behandeld. Redelijk verkeersbeheer brengt uitsluitend de gegevensverwerking met zich die noodzakelijk en evenredig is om de in dit lid vermelde doelstellingen te bereiken.	5.4. Binnen de grenzen van contractueel overeengekomen datavolumes en snelheden mogen aanbieders van internettoegangsdiensten de vrijheden zoals beschreven in lid 1 niet belemmeren door specifieke inhoud, toepassingen, diensten of specifieke klassen daarvan te blokkeren, vertragen, degraderen of discrimineren, behalve in gevallen waarin het noodzakelijk is om redelijke verkeersbeheermaatregelen te nemen. Redelijke verkeersbeheermaatregelen moeten transparant, niet-discriminerend, evenredig en noodzakelijk zijn om: <u>Uitzonderingen zijn slechts toegestaan om:</u> a) <u>a)</u> de uitvoering van een wettelijke bepaling of een rechterlijke uitspraak te implementeren of ernstige misdrijven te voorkomen of te verhinderen; b) <u>b)</u> de integriteit en de veiligheid van het netwerk, de diensten die via dit netwerk worden aangeboden en de terminals van de eindgebruikers te beschermen; c) <u>c)</u> de overdracht van ongevraagde communicatie aan eindgebruikers te voorkomen, die vooraf toestemming hebben gegeven voor dergelijke beperkende maatregelen; d) <u>d)</u> de effecten van de tijdelijke of uitzonderlijke overbelasting van het netwerk te minimaliseren, mits gelijkwaardige soorten verkeer gelijk worden behandeld. <u>De onder a), b) en c) genoemde maatregelen moeten transparant, niet-discriminerend, evenredig en noodzakelijk zijn. Redelijk verkeersbeheer</u> <u>Uitvoering ervan</u> brengt uitsluitend de gegevensverwerking met zich die noodzakelijk en evenredig is om de in dit lid vermelde doelstellingen te bereiken.

Motivering

Overeenkomsten tussen aanbieders van internettoegang en aanbieders van internetinhoud over de verstrekking van speciale diensten druisen in tegen het beginsel van een vrije internettoegang op niet-discriminerende basis. Bovendien zouden ze weleens met name financieel sterke ondernemingen ten goede kunnen komen, wat ten koste zou gaan van de kleinere aanbieders.

Het begrip verkeersbeheersmaatregelen is niet duidelijk en kan worden geschrapt als in de verordening duidelijk wordt omschreven in welke gevallen uitzonderingen zijn toegestaan. De uitzonderingsregels moeten duidelijk en welomlijnd zijn, anders dreigen het blokkadeverbod en het non-discriminatiebeginsel te worden ondermijnd met grote rechtsonzekerheid als gevolg.

Wijzigingsvoorstel 4

Artikel 24, lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
Artikel 24 — Waarborgen voor de kwaliteit van de dienstverlening	Artikel 24 — Waarborgen voor de kwaliteit van de dienstverlening

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
1. De nationale regelgevende instanties zien er strikt op toe en zorgen ervoor dat de eindgebruikers effectief kunnen profiteren van de vrijheden zoals beschreven in artikel 23, leden 1 en 2, dat artikel 23, lid 5, wordt nageleefd en dat niet-discriminerende internettoegangsdiensten voortdurend beschikbaar zijn en dat deze een kwaliteitsniveau hebben dat de technologische vooruitgang weerspiegelt en niet door gespecialiseerde diensten wordt belemmerd. Zij zien in samenwerking met andere bevoegde nationale instanties ook toe op de gevolgen van gespecialiseerde diensten voor culturele diversiteit en innovatie. De nationale regelgevende instanties brengen jaarlijks verslag uit aan de Commissie en het BEREC over hun toezicht en hun bevindingen.	1. De nationale regelgevende instanties zien er strikt op toe en zorgen ervoor dat de eindgebruikers effectief kunnen profiteren van de vrijheden zoals beschreven in artikel 23, leden 1 en 2, dat artikel 23, lid 5, wordt nageleefd en dat niet-discriminerende internettoegangsdiensten voortdurend beschikbaar zijn en dat deze een kwaliteitsniveau hebben dat de technologische vooruitgang weerspiegelt en niet door gespecialiseerde diensten wordt belemmerd. Zij zien in samenwerking met andere bevoegde nationale instanties ook toe op de gevolgen van gespecialiseerde diensten voor culturele diversiteit en innovatie. De nationale regelgevende instanties brengen jaarlijks verslag uit aan de Commissie en het BEREC over hun toezicht en hun bevindingen.

Motivering

Wijziging die voortvloeit uit de voorgestelde wijziging in artikel 23.

Wijzigingsvoorstel 5

Artikel 35, lid 2, onder c)

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
c) in lid 5 wordt het volgende punt aa) ingevoegd: „aa) een besluit nemen waarbij de betrokken nationale regelgevende instantie verzocht wordt de ontwerpmaatregel samen met de specifieke voorstellen tot wijziging ervan in te trekken, wanneer de voorgenomen maatregel bedoeld is om een verplichting voor een Europese aanbieder van elektronische communicaties in de zin van Verordening nr. [XXX/2014] op te leggen, te wijzigen of in te trekken.”;	e) in lid 5 wordt het volgende punt aa) ingevoegd: „aa) een besluit nemen waarbij de betrokken nationale regelgevende instantie verzocht wordt de ontwerpmaatregel samen met de specifieke voorstellen tot wijziging ervan in te trekken, wanneer de voorgenomen maatregel bedoeld is om een verplichting voor een Europese aanbieder van elektronische communicaties in de zin van Verordening nr. [XXX/2014] op te leggen, te wijzigen of in te trekken.”;

Motivering

Dit punt impliceert een verschuiving van bevoegdheden die door het Comité wordt afgekeurd. De Commissie kan aanbevelingen doen op grond van artikel 7 bis, lid 5, van de kaderrichtlijn. Dat volstaat.

Wijzigingsvoorstel 6

Artikel 37, lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
3. Individuele eindgebruikers die klant zijn van een roamingaanbieder die van dit artikel gebruikmaakt, mogen op eigen verzoek de bewuste en expliciete keuze maken om af te zien van het voordeel van de toepassing van het binnenlandsedientstarief op gereguleerde roamingdiensten in het kader van een bepaald retailpakket, in ruil voor andere voordelen die door die aanbieder worden geboden. De roamingaanbieder wijst deze eindgebruikers op de aard van de roamingvoordelen die daardoor verloren gaan. De nationale regelgevende instanties letten er in het bijzonder op of roamingaanbieders die van dit artikel gebruikmaken zakelijke praktijken toepassen die neerkomen op ontduiking van de standaardregeling.	3. Individuele eindgebruikers die klant zijn van een roamingaanbieder die van dit artikel gebruikmaakt, mogen op eigen verzoek de bewuste en expliciete keuze maken om af te zien van het voordeel van de toepassing van het binnenlandsedientstarief op gereguleerde roamingdiensten in het kader van een bepaald retailpakket, in ruil voor andere voordelen die door die aanbieder worden geboden. De roamingaanbieder wijst deze eindgebruikers op de aard van de roamingvoordelen die daardoor verloren gaan. De nationale regelgevende instanties letten er in het bijzonder op of roamingaanbieders die van dit artikel gebruikmaken zakelijke praktijken toepassen die neerkomen op ontduiking van de standaardregeling.

Motivering

Het is niet de bedoeling dat ondernemingen zich aan hun verplichtingen onttrekken om de noodzakelijke stappen ter verlaging van de roamingkosten te zetten door andere niet nader omschreven „voordelen” aan te bieden.

Brussel, 31 januari 2014

*De voorzitter
van het Comité van de Regio's*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
